

„Paradicsomi” tájékoztatás

A Sámson–Szeko Kft felbontotta a paradicsom átvételére kötött szerződést, Ábrahám Vince, az egyik érintett szövetkezet, a rúzsai Népszabadság TSz. elnöke értesítette az MTI munkatársát. Erről keddi lapszámunkban rövid információ jelent meg, A szűkszavú magyarázat szerint elháríthatatlan, a kft-n kívülálló okok miatt szeptember 4-től nem áll módjukban a termést átvenni. Szerkesztőségünk szeretett volna mielőbb utánajárni, mi áll e váratlan, s példátlan döntés háttérében, Ugyanis a mezőgazdasági szövetség felmérése szerint a szegedi gyárral szerződött 1500 vagonnal szemben ezidáig 350 vagon bogyót vettek át. A fennmaradó rész máshová aligha adható el, más gyárak is nyögvenyelősen tudják a saját vállalásaikat teljesíteni. A termelők ijedtségén, s elkeseredettségén ezért sincs csodálkoznivaló.

Kollégám kedden kért telefonon találkozót Komáromy Attila tulajdonosi biztostól, aki a szóbajóhető legközelebbi időpontként a tegnapi napot jelölte meg. A megbeszélés szerinti két óraker megjelentem a gyárban. Mulasztásom annyi volt, hogy előtte nem kérdeztem rá, tényleg ráér-e. Pechem volt, halaszthatatlan tárgyalások miatt délután 6 órára módosult az ajánlat, amit a titkárnő közvetített számomra. Ismét azzal a megszorítással, hogy magamat kímélem meg a felesleges járkálástól, ha odaszólok telefonon. Odaszóltam, s azt a választ kaptam, félórája megkaptuk azt a telefaxot, amelyben minden olyan momentumra fény derül, ami a nyilvánosságra tarthat. Más kérdés úgys felesleges, hisz ebben a témában bővebb információt úgysem kívánna, illetve tudna adni. Íme a helyettem kéretlen megírt nyilatkozat:

Ábrahám Vince elnök úr közlése egyoldalú volt, ugyanis elhalgatta azt a lényeges körülményt, hogy a leszerződött paradicsom mennyiség átvételének megghiúsulását közlő telexben egyidejűleg nyomatékosan felhívtuk figyelmét a jogszabályokban előírt kármegelőzést biztosító intézkedések megtételére. Ugyanis demonstráció szervezésével - amihez a szűkséges feltételek teljesítése esetén az elnök úrnak természetesen joga van - nem lehet a károkat enyhíteni. Amennyiben az informátoruk a cikkben jelzettek szerint a jogi útban látja az egyedüli lehetőséget, akkor a bíróságtól kérni fogjuk a kármegelőzés és mérséklés vizsgálatát is.

1991.szeptember 3-án személyesen megbeszélést folytattam Ábrahám úrral, sajnos érdemi eredményt nem tudtunk elérni, ugyanis ő semilyen megoldásra nem volt partner, sőt a telexünkben foglaltakat megalapozatlanul valószínűleg tudatlanságból és nem rosszindulatból - bűncselekménynek (!) minősítette.

Célunk - úgy tűnik Ábrahám Vince úrral ellentétben -

Számomra mindezek után sem világosodik meg az alapkérdés: mi az az elháríthatatlan, a káeftén kívülálló ok, ami az eredeti szerződéssel szemben - mely árat és fizetési határidőt is tartalmazott - ezt a termelő számára előnytelenebb változatot elfogadhatóvá, méltánylandóvá teszi. Talán egy következő fax erre is magyarázattal szolgál, ha már ez az informálás legmegbízhatóbb módja. Csak az a kérdés, ha a módszer tovább terjed, a gépelésen kívül mi dolga marad az újságírónak, Ábrahám Vince reakciója is érdekel, mielőbb megpróbálom felkeresni, hátha én is írhatok egy cikket erről a témáról.

az esetleg felmerülő károk elkerülése. Ezért felajánlottuk a mai nap Neki és valamennyi partnerünknek, hogy a szerződést a következők szerint módosítsuk. A Sámson–Szeko Kft. a szerződött mennyiséget átveszi a következők szerint:

Az átvett paradicsom ára jelenleg nem kerül meghatározásra; a paradicsomot a kft feldolgozza és tárolja; a Szállító és Megrendelő közösen keresi a feldolgozott termék értékesítését, együttesen határozzák meg az értékesítés módját és a termék árát; értékesítés után a tényleges pénzbevétel megérkezését követően a bevételt utólagos elszámolással a ráfordításaikkal arányosan osztják meg egymás között; a Sámson–Szeko Kft. hozzájárul, hogy a Szállító a paradicsomot másutt értékecsítse, ennek a módosított szerződésnek a keretében; Szállító kijelenti, hogy a megkötött szerződés alapján semminemű követelése nincs a Sámson–szeko Kft felé az első négy pont teljesülése esetén.

TÓTH SZELES ISTVÁN

Mikor fogad Algyő menekülőket?

Mint arról július közepén már beszámoltunk, a Belügyminisztérium 40 milliós ajánlatot tett Algyőnek, a volt olajos -munkásszállóra. A barakkot ugyanarra a célra használnák, mint a vállalat: ideiglenes szállás lenne a hazánkba menekülőknak. A helybeliek azóta barátkoznak a gondolattal, s a jelek szerint még szoktathatják magukat jó ideig, ugyanis a szigorúan üzleti jellegű tárgyalások, vevő és eladó(k) megegyezése elég lassan halad.

A nyár közepén elkezdődött

megbeszélések tegnaptól folytatód-nak, ma is tartanak. Mint azt a késő délutáni órákban az Olajbányász téri, megyei menekültügyi hivatalban csütörtökön megtudtuk, tisztázásra vár a föld tulajdonlásának kérdése. Kie a terület, ahol a barakk áll? A földhivatal nyilvántartásában állami tulajdonként szerepel, ami túlságosan általános megfogalmazás, nem mérvadó, hiszen törvény van már az önkormányzati tulajdonról.

Wessetzky József, a Menekültügyi Hivatal osztályvezetője elmondta, az

épület tulajdonosával megegyezésre jutottak, a föld gazdját viszont meg kell találni. Egyébként a BM. tartja magát azokhoz az elvekhez, amelyekről már júliusban szó esett: hangsúlyozottan átmeneti szállásnak használná az épületet, hozzájárulna a városrész fejlesztéséhez.

Az alapkérdés tehát, hogy mikor lesz menekültügyi befogadóállomás Algyőn, továbbra is nyitott.

M.E.

Szóvivője lett a Polgármesteri Hivatalnak

A közelmúltban két pályázat is lezárult a szegedi önkormányzatnál. A Városi Televízió vezetői posztjára öten jelentkeztek; az ad hoc bíráló bizottság a tervek szerint szeptember 10-én, kedden ül össze. Ennek tagjai Balogh László és dr. Kovács Beáta képviselők, valamint Simon Sándor gazdasági szakértő.

A másik posztot újonnan hozták létre, ennek neve sajtóreferens. Érdeklődésünkre a Polgármesteri Hivatalban elmondták, hogy erre az állásra tízen jelentkeztek, egy írásbeli dolgozat és szóbeli beszélgetés alapján választottak közülük. A Polgármesteri Hivatal sajtóreferense szeptember 1-től Hriczu (Kozel) Anita lett. 1966-ban született Ajkán, 1990-ben végzett a JATE BTK magyar-történelem szakán. 1989-től újságíróként dolgozott a Szegedi Egyetem című lap szerkesztőségében.

A sajtóreferens feladata lesz a sajtóval való kapcsolattartás, a folyamatos tájékoztatás. A szóvivői feladatok mellett sajtótájékoztatónkat szervez az önkormányzat és a hivatal vezetőinek. Mivel új pozícióról van szó, ezért a munkakör a későbbiekben fog pontosan körvonalazódni, s a megbízás egyelőre négy hónapra, december 31-ig szól.

Orvostkongresszus Budapesten

Az Olasz-Magyar Orvosi és Fogorvosi Egyesület harmadik kongresszusa csütörtökön kezdődött meg Budapesten a SOTE Bőrgyógyászati Klinikájának előadótermében. Az első napon a hosszú élet titkával, és az idős kor problémáival foglalkozó geriátriai előadások hangzottak el.

Ma a kongresszus a sztomatológia témakörében folytatódik, a beszámoló a fogászat valamennyi szakterületét érintő legmodernebb eljárásokat és módszereket ismer-teteik.

Egérfogó

TANDI LAJOS

Kolleganóm háborog a központi lapban, hogy a Vigadó Galéria-béli egyházművészeti kiállításon – amelyet a pápa magyarországi látogatásának tiszteletére rendeztek – sok olyan alkotó jelentkezett, akik annak idején, a jobb szó híján átkos pártállamként jegyzett negyven esztendő alatt a proletariatus győzelmét jelképező vörös öklöket mozaikozták vidéki pártbizottságok dísztermeiben, a munkás-paraszt-értelmiségi összefogás primitíven didaktikus közhelyé szoborták köztereinkre, a vörös hadsereg dicsőséges előrenyomulását öröklítették meg, a téesszervezés mellett agitáltak, partizántemetést festettek, az épülő szovialista városok örömteli látképét varázsolták elének, a munkásmozgalom kiválóságainak portréit öntötték bronzba. S most, ugyanezen alkotók

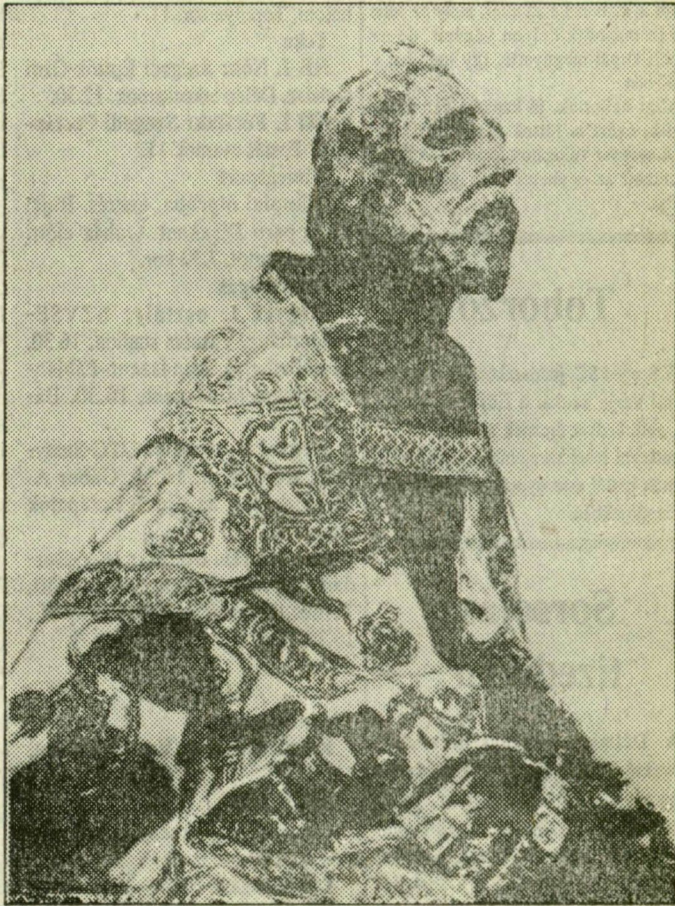
a csillagot keresztre

cserélték. S ennek nyomán ezen a bizonyos tisztelő kiállításon vége hossza nincs az anyagi üdvözleteknek, a boldogságos szűz megjelenítéseinek, a Madonna-ábrázolásoknak, a Biblia jeleneteinek, illusztrációinak, Szent Istvánnak és a jó pástornak, a tékozló fiúnak és Veronika kendőjének, egyszóval mindannak, ami nyelvet ölt előbbi önmagukra.

Könnyű volna most azzal érvelni, hogy a művésznek az a dolga, hogy a lehető legmagasabb mesterségbeli színvonalon örökítse meg kora vibrálásait. Örökítse meg az emberi tekinteteket, az őt körülvevő tájat, fogalmazza meg az emberek egymás közötti viszonyait, s a társadalomhoz fűződő kapcsolatrendszerét. Ezt tette annak idején a spanyol földön élt barlanglakó, ezt az ókori Görögország történeti korainak megannyi zsenije, ezt Michelangelo és Leonardo, Picasso és Dali. Egy valamiben különböztek a mostani köpönyegforgatóktól. Hogy fantasztikusan tudtak festeni, rajzolni, szobrot formálni. S hogy ez mentség? A válasz igencsak bonyolult.

Amikor ezen gondolkoztam, föllapoztam Varga Imre nemrégiben megjelent albumát. Aki Budapest felé autózik Kecskemét és Lajosmizse között, a híres Tanyacsárda előtt találkozhat Varga Imre Magvető című diplomamunkájával. Ez az atlétikus izomzatú parasztyerek, bár viseli a szocreál minden kíváncsmát, de már mutatja egy kivételesen tehetséges művész oroszlánkörmeit is. S ha Varga Imrét az elmúlt három évtized udvari szobrászának nevezem, nem járok messze az igazságtól. De mégis ő készítette talán a világon a legemberibb Lenint, ő hozta emberközébe Károlyi Mihályt, Bartókot és Kodályt, Radnóti Miklóst és József Attilát, ő volt az, aki világháborús mementókkal figyelmeztetett a leselkedő veszélyekre s ugyancsak ő volt az, aki falhoz lapultan megalkotta a partizán szoborfriskóját. A sor folytatható, mert néhány évvel ezelőtt Varga Imre egy hatalmas szecessziós szoborkompozícióban emléket állított Kun Bélának és 1919-nek s talán néhány évvel előtte ő volt az, aki a Vatikánban, a magyar kápolnában elkészíthette a Magyarok Nagyasszonyának aranypalástos alakját és Szent István töprengő figuráját. S ugyancsak ő állított emléket Raoul Wallenbergnek, s ő készítette el a Dohány utcai zsinagóga szomorúfüzekből formált mártíremlékművét (melynek leveleire jó pénzért fölveshetik az elesettek neveit a mai hozzátartozók).

Vajon miként ítéljük meg hát Varga Imrét, s azon társait, akik művészeti feladatként, megoldandó problémaként kezelték a megbízásokat, lett legyen az pártos feladat vagy vallásos tematika?! Persze, tudok azért én sorolni olyan művészeket is, akik nem voltak ugyan sztárjai az elmúlt éveknek, de igencsak egységes, tartalmas és példamutató életművek jelentek meg, gondoljunk csak Schaár Erzsébetre, Somogyi Józsefre, Fischer Emőre Borsos Miklósr, Udvardi Erzsébetre és sorolhatnám. Jól tudom, téma az utcán hever, a divatok mindig is befolyásolták a művészek tájékozódását s még olyan tragikomikus eset is előfordult, természetesen a mi magyar viszonyaink között – hogy az ifjú Horthy síremlék-tervéből felszabadulási emlékmű lett. Nem hiszem, hogy túlságosan sokat kellene időznünk e témánál, hiszen azt, hogy egy művész maradandót alkotott-e, nem a kortársak döntenek el. De ők joggal kérdezhetik, miért állítjuk pellengére őket, hiszen ebben az országban sokkal, de sokkal többen is tisztességtelenebb körülmények között változtatják a köpönyeget fönt és lent, kint és bent. Egyszerre veti immár árnyékát mai világunkra a csillag és a kereszt.

Varga Imre : Szent István

Morzsaák a Bibliából

„MI ATYÁNK ... ÉS BOCSÁSD MEG VÉTKEINKET, MIKÉPPEN MI IS MEGBOCSÁ-TUNK AZ ELLENÜNK VÉTKEZŐKNEK” (Máté 6:12)

Milyen kiszámíthatatlan a kisgyermekek étvágya. Néha kétszer is kérnek abból, amit az édesanya nem is tart olyan ízletesnek, máskor néhány kanál után szilajul elfutnak az asztaltól. A felnőtt ember is sokszor kér telhetetlenül az élet javaiból, és a „mindennapi kenyér”-rel szilajul futna, hogy élvezze életét, üzze játékait.

Jézus a „mindennapi kenyér”-hez hozzákapsol egy nagyon fontos ES-t. Nem kenyérhez való, mint a szalonna, nem is enniváló, de a kenyérrel együtt nélkülözhetetlen az életünkhöz, ha Ő a MI ATYÁNK. „ÉS BOCSÁSD MEG VÉTKEINKET”. Ennek a bocsánatnak az éhségét nem érezzük gyomrunk korgásával együtt, erre Ő figyelmeztet bennünket, mert azt is akarja adni minden napra, mint a kenyeret. Táplálja lelkünket Igéjével, Isten gondolataival, hogy megérthessük Őt. Az éhségünk=állapot; mert ismét érezzük, ha egy időre étkezésünk feledteti is. Így vagyunk mindnyájan a bűn, a bűn alá rekedtség állapotában, tetteink pedig, melyekkel vétünk Isten rendje, rendelése ellen, a vétkeink. A bűn állapotába az első véték vitte az embert, mert amire Isten azt mondta: „ettől meghalsz”, az ember szabadságánál fogva azt mondta: „ez

nekem jó”. „Bizony, sok bűnt követtünk el veled szemben, vétkeink ellenünk beszélnek. Bizony tele vagyunk bűnnel, gonoszságunkat be kell ismer-nünk. Bűnösök vagyunk, megtagadtuk az Úrat, hűtlenül eltértünk Istenünktől.” (Ézsaiás 59:12-13). „Saját bűnei fogják meg a bűnöst, és saját vétkei kötik meg.” (Példabeszédek 5:22.) Így vagyunk mindnyájan a kárhozát gyermekei, míg meg nem ragadjuk Jézus Krisztust személyes megváltónknak. „Öböne van - az ő vére által - a mi megváltásunk, bűneink bocsánata is.” (Efezusiakhoz írt lev. 1:7) Őt jelképezte az áldozati bárány vére az Ószövetségben, ezért mondhatja a Zsoltáríró: „Megváltottam neked vétkeimet, bűnödmet nem takargattam. Elhatároztam, hogy bevallom hűtlenségemet az Úrnak, és te megbocsátottad bűnödmet, amit vétettem.” (32:5) MI ATYÁNK-nak is csak a bűneink bocsánata alapján szólíthatjuk, nem a teremtettségünk alapján. Milyen szegény, hogy a bűnbocsánat részesei, újra kísértésekbe esve – vétkezünk. Jézus többször mondta azoknak, akiket meggyógyított, akiknek bocsánatot hirdetett: „Eredj el és többé ne vétkezzél!” (János ev. 5:14; 8:11) És mégis, a mindennapi kenyér mellé szűkséges kérnünk vétkeink bocsánatát, megbánva, utálva és elhagyni igyekezve azokat.

Hogy mennyire vesszük komolyan vétkeinket és azok bocsánatát, ehhez van mércét és feltételt a

folytatás: „MIKÉPPEN MI IS MEGBOCSÁ-TUNK AZ ELLENÜNK VÉTKEZŐKNEK”. Ezt nagyon komolyan veszi az Isten. Jézus megismételte az imádság után a Máté ev. 6:14-15. versekben, és szemlélteti az adós szolga példázatával, amikor Péter a megbocsátás határát keresi: „Még hétszer is? Jézus így válaszolt: Azt mondom neked, hogy nem hétszer, hanem hetvenszer hétszer is.” (Máté 18:21-22.) A példázat szerinti szolga adóssága tízezer talentum, ami megfizethetetlen összeg. (1 talentum=43,65 kg ezüst) Ezt a király elengedi, mert alázattal könyörgött érte. De amikor kiment, egy szolgatársával találkozott, aki 100 dénárral (1 dénár=1 napszám bér) volt adósa, és fojtogatni kezdte, majd az adósok börtönébe vetette, pedig az is könyörgött haladéért... Ezért ura visszavonta az előbbi elengedését. „Így tesz majd az én mennyei Atyám is veletek, ha meg nem bocsátok mindnyájan atyátok fiának szív szerint”. (Máté 18:35).

A mi véték-megvallásunk és az ellenünk vétőknek megbocsátás feltétele a bocsánatot nyereszünknek, az pedig egyéni és közösségi békénknak és boldogságunknak. Imádkozzunk így! (Folytatjuk)

PAPP LÁSZLÓ
REFORMÁTUS LELEKÉSZ